EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 10.6.2011
KOM(2011) 342 lõplik

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE,

milles hinnatakse piimatootjate poolt ajavahemiku 1995/96–2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tehtud edusamme, millest Itaalia on teatanud komisjonile ja nõukogule

(vastavalt nõukogu otsuse 2003/530/EÜ artiklile 3)

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE,

milles hinnatakse piimatootjate poolt ajavahemiku 1995/96–2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tehtud edusamme, millest Itaalia on teatanud komisjonile ja nõukogule

(vastavalt nõukogu otsuse 2003/530/EÜ artiklile 3)

Komisjon on käesoleva hindamisaruande koostanud vastavalt nõukogu 16. juuli 2003. aasta otsuse 2003/530/EÜ (sellise abi ühisturuga kokkusobivuse kohta, mida Itaalia Vabariik kavatseb anda oma piimatootjatele) artiklile 3.

Kõnealuse otsuse artikli 1 kohaselt käsitletakse abi, mis seisneb selles, et Itaalia Vabariik ise maksab ELile piima suhtes kohaldatud lisamaksu summa, mille piimatootjad võlgnevad ajavahemiku 1995/96–2001/02 eest, ja lubab tootjatel maksta oma võlga hiljem mitme aasta peale jagatult ilma intressi maksmata, erandkorras ühisturuga kokkusobivana järgmistel tingimustel:

– tootjad maksavad võla tagasi täismahus iga-aastaste ühesuuruste osamaksetena ja

– alates 1. jaanuarist 2004 alanud tagasimakseperiood ei kesta kauem kui 14 aastat.

Kõnealuse otsuse artikli 2 kohaselt antakse abi tingimusel, et Itaalia teatab ametlikult Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondile (EAGGF) asjaomaste ajavahemike eest makstava lisamaksu kogusumma ja et Itaalia arvab veel tasumata võla iga-aastaste ühesuuruste osamaksetena maha EAGGFi poolt vastavalt 2003. aasta novembriks, 2004. aasta novembriks ja 2005. aasta novembriks rahastatavatest kulutustest.

Itaalia deklareeris asjaomase ajavahemiku eest makstava lisamaksu kogusumma nõuetekohaselt 26. augusti 2003. aasta kirjaga.

Järelejäänud tasumata võla mahaarvamine EAGGFi poolt 2003., 2004. ja 2005. aasta novembriks rahastatavatest kuludest toimus nõuetekohaselt.

Kõnealuse otsuse artikli 3 kohaselt peavad Itaalia pädevad asutused igal aastal esitama nõukogule ja komisjonile aruande piimatootjate poolt ajavahemiku 1995/96–2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tehtud edusammude kohta.

Itaalia asutused esitasid komisjonile selle sätte alusel koostatud kuuenda aruande Itaalia makseasutuse AGEA 15. novembri 2010. aasta kirjaga, milles käsitletakse 2009. aasta osamakseid.

Lisamaksu maksmine osamaksekava alusel

Kokku ligikaudu 23 200 tootjast, kellel on praegu võlgu nõukogu otsusega hõlmatud seitsme perioodi lisamaksud, kuid kes on hankinud Itaalia kohtute korraldused maksete edasilükkamise kohta kuni lõplike otsuste vastuvõtmiseni, otsustas 15 384 tootjat teha tagasimakseid osamaksekava alusel. Osamaksekava kasuks otsustamine tähendas kõikidest pooleliolevatest kohtuvaidlustest loobumist. Kui kasvõi üks aastane osamakse jääb tasumata,

arvatakse tootja osamaksekavast välja ja on oht, et kinni peetakse kogu võlguolev summa koos kogunenud intressidega.

Enne esimese osamakse tasumist 2004. aastal olid 15 384 osalevat tootjat võlgu ligikaudu 345 miljonit eurot, mis moodustas tootjate poolt makstavast tasumata maksu kogusummast ligikaudu ühe neljandiku. Sellest nähtub, et osamaksekava kasuks on otsustanud suurem osa nendest tootjatest, kes on vähem ületanud oma individuaalseid tootmiskvoote. Seevastu aga individuaalseid tootmiskvoote märkimisväärselt ületanud tootjad (ligikaudu 8 000 tootjat, kes peavad seitsme perioodi eest tasuma lisamaksu kokku ligikaudu ühe miljardi euro ulatuses) on selle asemel eelistanud osamaksekavaga liitumata jätta. Tuleb siiski meeles pidada, et 2009. aasta jooksul said Itaalia asutused ligikaudu 58 uut osamaksetena tasumise taotlust, mille alusel tasutav summa vastab ligikaudu 1,7 miljonile eurole.

Kuuenda osamakse kogusummas 24 501 645,02 eurot pidid 11 502 tootjat maksma enne 31. detsembrit 2009. Itaalia asutuste tehtud kontrolli tulemustest nähtus, et 2009. aasta jooksul on 11 354 tootjat nõuetekohaselt tasunud kokku 23 580 227,82 eurot. See tähendab, et 99 % tootjatest on õigeaegselt tasunud 96,2 % kuuenda osamakse kohastest maksudest. Varem on esimese, teise, kolmanda, neljanda ja viienda osamakse kohastest tasumisele kuuluvatest summadest õigeaegselt tasutud vastavalt 99,6 %, 97,9 % 99,5 %, 99,7 % ja 96,4 %. Esimese viie osamakse raames tasutud lisamaks ulatub kokku ligikaudu 151 miljoni euroni (umbes 98 % tasumisele kuuluvast kogusummast).

Kuigi sellistest tulemustest nähtub kindlasti osamaksekavas osalevate tootjate valmisolek oma kohustusi täita, leiab komisjon, et järelkontroll on juhtumite puhul, kus maksed ei ole tehtud ettenähtud aja jooksul, väga oluline näitaja ametiasutuste valmisoleku kohta täita oma kohustusi, et tagada osamaksekava tingimuste täpne täitmine ja lõpuks tasumisele kuuluva lisamaksu tagasimaksmine täies mahus.

Kuuenda osamakse kohastest maksudest ei ole kajastatud ülejäänud 148 tootja osamakseid kokku 921 417,20 euro ulatuses.

2008. aasta lõpuks ei olnud 166 tootjat viienda osamakseperioodi eest veel tasunud osamakseid kokku 908 072,62 euro ulatuses. Vastavalt Itaalia asutustelt saadud teabele teatasid vastavad piirkondlikud asutused kõikidest sellistest juhtumitest keskasutustele, et nõuda sisse kogu maksmisele kuuluv summa koos intressidega väljaspool osamaksekava.

Algul arvati, et 166 tootjat ei ole oma osamaksu tasunud, kuid hiljem selgus, et tegelikult ei olnud seda tasunud ainult 54 neist. Selle tagajärjel tühistati viimatinimetatute puhul võimalus maksta osamaksudena ning nende suhtes algatati võla sissenõudmise menetlus.

Ajavahemiku 1995/96–2001/02 eest tasumisele kuuluv lisamaks, mida ei tasuta osamaksekava alusel

Nagu eespool osutatud, on tasutud maksusummasid arvesse võttes osamaksekava suhteliselt vähe kasutatud. Ligikaudu kolm neljandikku kõigist asjaomasel ajavahemikul tasumata maksudest on maksud, mida ei tasuta osamaksekava alusel. 2003. aasta kavaga hõlmamata makse on kokku 767 miljonit eurot ning umbes 91 % sellest summast, ligikaudu 701 miljonit eurot on vaidlustatud Itaalia kohtutes.

Nõukogule esitatud eelmistes hindamisaruannetes väljendas komisjon arvamust, et Itaalia peaks oma aastaaruannetes tegelema eelkõige asjaomast seitset maksuperioodi käsitlevate

kohtuvaidlustega ning esitama tõendid selle kohta, et kohtus kaotanud tootjad on maksu ära tasunud. Ilma sellise teabeta ei saa komisjon täpselt jälgida osamaksekavaga hõlmamata maksuosa sissenõudmise arengut.

Erinevalt Itaalia esitatud aruandest neljanda osamakse kohta ei sisalda viiendat ja käesolevat, kuuendat osamakset käsitlevad aruanded siiski ühtegi viidet kõnealustele kohtumenetlustele.

Sellest hoolimata nähtub komisjoni teabenõude vastuseks Itaalia asutuste esitatud täiendavast teabest, et Itaalia valitsus on olnud edukas ja sisse nõudnud maksusummasid ligikaudu 13 miljoni euro ulatuses. Kõnealustest summadest on tegelikult kogutud 6,8 miljonit eurot. 2010. aasta mais saadud teabest ilmneb ka see, et Itaalia kohtutes käivad ikka veel kohtuvaidlused maksusummade üle, mis moodustavad kokku ligikaudu 580 miljonit eurot. 2009. aasta aprillis võttis Itaalia vastu seaduse, milles on sätestatud süsteem tasumisele kuuluvate maksude sissenõudmiseks koos intressiga, mis on võrdne ELi viitemääraga, mida on suurendatud veel mõne protsendipunkti võrra. 2010. aasta juulis otsustati tasumisele kuuluvate maksete ülekandmine kõnealuse seaduse alusel. Maksed otsustati üle kanda vähese tähtsusega abi süsteemi kasutades.

Komisjon leiab sügava kahetsusega, et osamaksekavaga hõlmamata maksusummade sissenõudmine on olnud aeglane ning et Itaalia asutuste esitatud teabe tase on ebapiisav. Aeglus iseloomustab mõlemat, nii pikki kohtumenetlusi kui ka summade sissenõudmist juhtudel, kui kohtuvaidlused on lõppenud (kuuendat osamakset käsitlev Itaalia aruanne ei hõlma teavet sissenõudmise kohta, kuid komisjoni nõudmisel saadetud eelnevast teabest nähtub, et kuni 2010. aastani on pärast edukaid kohtumenetlusi sisse nõutud ainult umbes 6,8 miljonit eurot). Lisaks kajastavad tegeliku sissenõudmise puudulikkust numbrid, mis näitavad nende maksude sissenõudmist, mida ei ole tegelikult kunagi vaidlustatud ja mis tuleb seepärast viivitamata hüvitada (66 miljonist eurost, mida ei ole kunagi vaidlustatud, on tagasi saamata umbes 18 miljonit eurot).

Komisjon jälgib jätkuvalt tähelepanelikult sissenõudmise käiku Itaalias, eelkõige nende maksude sissenõudmist, mida ei tasuta osamaksekava alusel. Komisjoni talitused on mitmel korral edastanud oma tähelepanekud (sealhulgas negatiivsed märkused) Itaalia ametiasutustele ja palunud esitada üksikasjalikku teavet piimamaksu sissenõudmise mitmesuguste aspektide kohta.

Kokkuvõte

Komisjon on arvamusel, et Itaalia ametiasutuste edusammud ajavahemiku 1995/96–2001/02 eest tootjate tasutava lisamaksu sissenõudmisel näitavad nõukogu poolt 2003. aastal heakskiidetud osamaksekava nõuetekohast haldamist. Komisjon leiab siiski kahetsusega, et igasuguste andmete puudumine osamaksekavas osalenud, kuid osamaksed tegemata jätnud ja seega edaspidi osamaksekavas osalemisest välja arvatud tootjate tegelikult tasutud summade kohta ei võimalda tal hinnata, kui hoolikalt on lisamaksu sisse nõutud ja kui hästi see on edenenud. Komisjoni arvates peavad Itaalia ametiasutuste edasised aruanded kindlasti sisaldama piisavalt üksikasjalikke andmeid kõnealuse sissenõudmise kohta.

Mis puutub osamaksekavaga hõlmamata maksusummasid ja neid maksusummasid, mille üle käivad Itaalia kohtutes kohtuvaidlused, siis on komisjon 2010. aastal nõukogule esitatud hindamisaruandes juba väljendanud rahulolematust selle üle, et piimakvoodi maksusummade sissenõudmine on erakordselt aeglane, ning teinud järelduse, et maksude sissenõudmist sel viisil on vaja oluliselt parandada. Arvud näitavad siiski, et uusi olulisi arenguid ei ole märgata

ning et ELi õigusakte ei ole kaugeltki tõhusalt rakendatud, kuna tohutud maksusummad on tasumata nii pika aja vältel.

Komisjon loodab, et järgmistes aastaaruannetes kajastatakse ajavahemikku 1995/96–2001/02 käsitlevate kohtuvaidluste arengut ja kui leitakse, et lisamaks kuulub tasumisele, siis ka lõppotsuste täitmist.